

Erasmus+projekttalálkozó Franciaországban

2016. május 27. és június 4. között nyolcunknak nyílt lehetősége arra, hogy Muzsnay Zoltánné Murai Enikő tanárnő és Kormos Attila tanár úr kíséretében egy felejtethetlen hetet töltsön Franciaországban.

A novemberben tartott debreceni találkozó óta folyamatos feladatok színesítették a várakozásunkat. Az utazásunk napjáig skype konferenciákat, etwinning chateléseket, kérdőívezéseket bonyolítottunk le, szórólapot készítettünk, illetve adatokat gyűjtöttünk Magyarország gazdaságáról, munkaerejéről.

A várva várt napon hajnalban indultunk Budapestre, ahonnan a párizsi Charles de Gaulle reptér felé vettük az irányt. Landolásunk után vonat és metró igénybevételével eljutottunk a szállásunkig, szerencsére még egy kiadós városnézésre is futotta időnkéből. Este – már spanyol, német, lengyel társaságban - egy fényűző vacsorában lehetett részünk a Szajnán hajózva. Másnap ismét a főváros szépségeit és kulturális hagyományait csodálhattuk meg, majd délután elindultuk Bretagne-ba. Az úticélunk egy Hennebont nevű kicsi, ám annál szebb település volt, ahová éjfél körül érkeztünk meg. A hosszú buszozás után mindnyájunknak szeretetteljes és problémamentes fogadtatásban volt része az új otthonában. Nagyon barátságosan, érdeklődően és segítőkészen viszonyultak hozzánk, külföldiekhez.

Az első nap reggelén a Lycée Victor Hugob Gimnáziumban egy nyitó ceremóniát hallgathattunk végig, bejártuk az épületegyüttest, majd a bőséges ebéd után a kérdőívek kiértékelésére került sor, ami számtalan érdekes tényre mutatott rá. A nap lezárásaként tanórákra ülhattünk be, kit-mi érdekelt, arra. Közülünk legtöbben francia filozófián és matematikán vettek részt.

Kedden csoportokra osztódva készítettünk prezentációkat és adtuk elő azokat. A fő téma a résztvevő országoknak az aktuális helyzete és az ottani tanulás/munkavállalás/élet előnyei-hátrányai voltak. Ez a feladat mellett, hogy tágabb rálátást adott nekünk az európai országokra, erősen össze is kovácsolta az együtt dolgozó csapat tagjait.

Másnap korán kellett az iskola elé érkeznünk, hogy időben el tudjuk indulni felfedezni a tengerpart menti Port-Louist és Quimpert. Izgalmas múzeumokat, várakat jártunk körbe, és mind elvesztünk a táj végtelenségében. Lehetőségünk adódott jellegzetes francia ételeket megkóstolni, így a kagylótól és a crêpe-től sem zárkoztunk el.

Csütörtökön 9-10 óráig a már otthon elkészített szórólapokról folyt szavazás. Az országok által készített műveket megadott kritériumok alapján kellett pontoznunk. Végig reménykedtünk, hogy a miénk nyeri el a legtöbb ember tetszését, ám sajnos ez nem így történt. Nem sikerült megcsípnünk az első helyet, ám mi ennek ellenére is elégedettek vagyunk a munkánkkal. Ezt követően újabb versengés következett: a francia szókincsünket kellett összemérnünk a másik három nemzetével. Szoros küzdelemben ugyan, de sikerült elhoznunk az aranyérmét. 16-17 óráig egy siket-néma tanárt ismerhettünk meg, majd a bretagi néptánc alapjait is elsajátíthattuk.

Péntek reggel már mindenki érezte, hogy hamarosan itt a vége a kirándulásunknak – pedig annyira megszerettük egymást. Ezen a napon a polgármester látogatására került sor, majd meglepetésként egy kalandparkozást találtak ki nekünk, ahol rendszeren meg kellett dolgoznunk azért, hogy a végére érhessünk a pályának. E fantasztikus hét lezárásaként az iskola területén tartózkodtunk késő estig, ahol néhány fellépés után (hip-hop, freestyle football) együtt szórakoztunk egy utolsót, táncolva, énekelve, vidáman.

A szombat hajnalunk a fájdalmas búcsúzkodásról szólt, és az ígéretekről, hogy soha nem felejtjük el egymást. A hat órás utat követően mind-mind repülőre szálltunk, és saját országunkba utaztunk.

Azt hiszem, bátran kijelenthetem, hogy egy életre szóló élményben volt részünk, nagyszerű barátságokat kötöttünk, eszméletlenül jól éreztük magunkat. Nem lehetünk elég hálásak azoknak az embereknek, akik lehetővé tették ennek a megvalósulását; mint például a tanáraink, akik energiát nem sajnálva elvittek minket, vigyáztak ránk és tanítottak, a fogadódíákjaink, akik az otthonadás mellett különféle szórakozási lehetőségeket biztosítottak nap mint nap, a francia szervezőknek, vagy maga az Erasmus+ programnak.

A franciaországi projekttalálkozón részt vevő diákok (Luxeder Ágnes, Molnár Luca Panka, Katona Anna, Klekner Hanga, Szentkirályi Lili, Szitha András, Radványi Ágnes és Varga Noémi Nóra) nevében:

Luxeder Ágnes 10.A